

יבמות לז

הדין	זה שטוען נגדו	ספק (בן 9 לראשון בן 7 לאחרון)	
ממון המוטל בספק חולקים	יבם : "את בני ואין לך חלק"	"אני בן המת והכל שלי"	ספק ויבם בנכסי מת
רבנן חשבו שזה כמו המשנה ביבמות ק: הוא אינו יורש אותם והם יורשין אותו כי יש להם ודאי חלק בנחלה כך גם הוא צודק כאן כי יש לו ודאי חלק בנחלה רב משרשיא אומר הם לא דומים כי בירושה יש להם חלק באופן ודאי שהם יורשים אבל כאן כל הירושה שלו בספק – האם הוא יורש מאיש אחד או אחיו	בני יבם : "אתה אחינו ויש לך חלק כמותינו"	"אני בן המת והכל שלי"	ספק ובני יבם שבאו לחלוק בנכסי מת
דומה למשנה ביבמות ק: הוא אינו יורש אותם והם יורשין אותו	בני יבם : "אייתי ראייה דאחונא את ושקול"	"אני בן היבם ויש לי חלק"	ספק ובני יבם שבאו לחלוק בנכסי יבם גופיה
ר' ירמיה אמר: קם דינא	ר' אבא אמר רב: קם דינא	ממה נפשך זה שלי – אם אחיהם אני, אני מקבל חלק ואם לא, אני מקבל את ה-50% מאביו שנתנו לאביך כשחילקו נכסיו	ספק ובני יבם שבאו לחלוק בנכסי יבם לאחר שכבר ירש את אחיו

מי שהלך למדינת הים, ואברה לו דרך שדהו

חכמים	אדמון	
יקח לו דרך במאה מנה או יפרח באויר	ילך בקצרה	
		בארבעה דאתי מכח ארבעה או ארבעה דאתי מכח חד
בעל השדה יכול לאמר לו: אי שתקת שתקת, ואי לא - מהדרנא שטרא למרייהו, ולא מצית לאשתעויי דינא בהדיהו	האיש יכול לומר לבעל השדה: מכל מקום דרכי גבך הוא	רבא - בחד דאתי מכח ארבעה
ר' אבא	ר' ירמיה	תיאום השיטות
אמר לך ר' אבא: אנא דאמרי אפילו כאדמון, עד כאן לא קאמר אדמון התם - אלא משום דא"ל: ממה נפשך דרכי חד גבך הוא, אבל הכא מי איכא למימר הכי?	ורבי ירמיה אמר לך: אנא דאמרי אפי' לרבנן, עד כאן לא קאמרי רבנן התם - אלא משום דא"ל: אי שתקת שתקת, ואי לא - מהדרנא שטרא למרייהו, ולא מצית לאשתעויי דינא בהדיהו, אבל הכא מי איכא למימר הכי?	דחיית תיאום השיטות

